

Університетські вісті

Газета Донецького національного університету. Заснована у 1966 р.

25 грудня 2015 року № 7 (1525)

Костянтин Родигін

Фото автора

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПОРЯД ІЗ НАМИ: ЕКСКАРСІЯ ДОСЛІДНИЦЬКИМИ ЛАБОРАТОРІЯМИ ФІЗИКО-ТЕХНІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Природничі та технічні науки можуть бути дійсно цікавими та захоплюючими. Співробітники фізико-технічного факультету запросили кореспондента «Університетських вістей» завітати до своїх дослідницьких лабораторій і переконатися в цьому на власні очі.

Старший викладач кафедри комп'ютерних технологій фізико-технічного факультету **Михайло Дворниченко** зустрічає мене біля дверей великої зали другого поверху «Кристалу» — колишньої їдальні. Проходимо через залу повз дзеркальні колони і фотовиставку «Vivat academia, vivat professores». Зала лишається позаду, йдемо коридорами (довги-

тосалонах тощо. Згадую інтерактивну гру, продемонстровану нашими фізиками на День Святого Валентина, коли студенти могли своїми рухами керувати на екрані персонажем, щоб зібрати якнайбільше сердечок і стати чемпіоном.

Поряд — інша установка, що складається зі звичайного мультимедійного проектора, резервуару з дистильованою

водою та ультразвукового генератора, що розпилює рідину, створюючи невелику стіну туману — аерозольний екран зворотної проекції (на відміну від звичайної проекції, тут глядач має знаходитися не біля проектора або за ним, а навпроти нього). Якщо використовувати контрастне чорне тло, на стіні туману видніє виразне зображення людської

екрани зворотної проекції є перспективним засобом для рекламних та сценічних спецефектів, а ще мають корисну побічну дію — зволожують повітря.

Незабаром у головному корпусі університету буде запущено систему «інтерактивна підлога», що проектуватиме на поверхню контент, здатний реагувати на переміщення людей.

Далі переміщуємося до лабораторії № 205, де студент Ярослав майструє роботу на базі іграшкової машини. Робот оснащений відеокамерою, за допомогою якої здатний зчитувати дорожню розмітку і орієнтуватися на дорозі.

Нарешті, підходимо до роздинки робототехнічних розробок фізико-технічного факультету — керування дроном (квадрокоптером). Для цього ми знову повертаємося до великої зали — там висока стеля і багато простору. Дрон легкий і порівняно невеликий, його вантажопідйомність не перевищує сто грамів, але як дослідницька модель він цілком адекватний. Запустити й керувати ним можна навіть з мобільного телефону. Для цього необхідно є спеціальна програма. Розробкою такого програмного забезпечення і займаються дослідники фі-

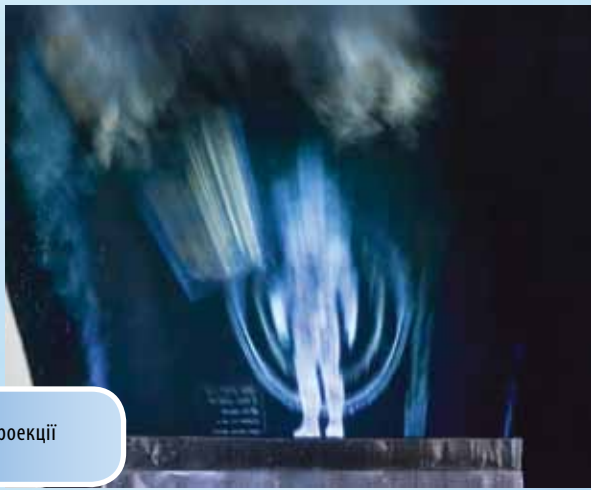

Керувати 3D-моделлю на екрані можна жестами руки, які фіксує датчик

ми і плутаними як на того, хто вперше у цьому місці) углиб ще майже, здається, неосвоєної території корпусу. З кожним кроком стає все відчутнішою атмосфера очікування і наближення чогось таємничого і дивовижного. Нарешті — двері, за якими виявляється невелика затишна лабораторія.

Перше, що впадає в око, — великий монітор, який відображає тривимірну модель людського серця. Михайло Володимирович підносить руку і без жодного доторку до клавіш або сенсорів наближає і розвертає 3D-об'єкт на екрані: на столі розташовано невеликий датчик, що вловлює рухи. Змінюємо об'єкт на комп'ютері — і з'являється модель автомобіля, в якій можна відкривати дверця і навіть розбирати на деталі. Такі безконтактні технології можуть бути затребуваними, наприклад, у медицині або для отримання інтерактивної інформації в ав-

фігури, схоже на синювату голограму із «Зоряних воєн». Так, установка ще недосконала, верхня частина зображення дещо розсіюється, однак наші вчені працюють над удосконаленням технології. Тривають експерименти з робочими рідинками, щоб підібрати оптимальний коефіцієнт заломлення світла і досягти такої ж чіткості зображення, як на твердих екранах зво-

Аерозольний екран зворотної проекції

ротної проекції зі спеціальних плівок із вкрапленнями мікрокристалами. На черзі — створення великого генератора, що даватиме стіну туману висотою до двох метрів (її ширина в принципі не обмежена, оскільки залежить лише від кількості додаткових сопел ультразвукового розпилювача). Повітряні

зико-технічного факультету. На сьогодні вже вдалося «навчити» дрон розпізнавати певні об'єкти-маркери і реагувати на них. Пристрій обладнано відеокамерою та ультразвуковим датчиком, що дозволяє йому оминати перешкоди та оцінювати висоту. Наприклад, під час посадки дрон вимикає гвинти лише після того, як знизиться на висоту тридцять сантиметрів від підлоги.

Так завершилася наша коротка екскурсія до фізико-технічного факультету, що залишила безліч приємних вражень. Робота наших дослідників триває, а значить, скоро всі ми зможемо побачити нові, цікаві та яскраві плоди новітніх технологій. А потенційних абітурієнтів, що бажають долучитися до світу науки і техніки, запрошуємо до лав студентів фізико-технічного факультету.

Запустити такий дрон у повітря можливо навіть за допомогою смартфона

Шановні співробітники, викладачі та студенти!

Ось і добіг кінця перший рік, який Донецький національний університет повністю провів у Вінниці. Це були нелегкі, але цікаві для нас усіх 12 місяців — щоденно і щогодинно ми стикались із новими викликами, проходили через маленькі і великі випробування, аби налагодити та продовжувати нашу роботу. Я хочу подякувати вам за відданість, професіоналізм і настрій, за те, що ми працюємо як єдина злагоджена команда однодумців.

Щиро вітаю Вас із Новим роком та Різдвом Христовим!

Нехай ці світлі свята подарують Вам здоров'я, гарний настрій та принесуть незабутні враження, новорічні дзвони щастям наповнять Ваш дім, а тепло різдвяної свічки зігріє Ваше серце і надасть душевної рівноваги та благополуччя.

Миру, добра, успіхів та творчого натхнення у Новому 2016 році!

**З теплом і щирістю
ректор Роман Гринюк**

ПРЯМА МОВА

Анастасія Рибальченко,

a.rybalchenko@donnu.edu.ua

Окончание календарного года каждый проводит по-своему. Кто-то с головой уходит в покупку подарков родным и близким людям, кто-то анализирует прошедший год и ставит цели на следующий, а студенты — в большинстве своем — готовятся к сессии. Есть в интернете такая интересная картинка, которая иллюстрирует — учились ты на протяжении семестра или же пропустил пары — сессия все равно проходит стрессово. Но в эти дни хочется пожелать всем студентам легкой сессии и поменьше волнений.

Декабрьский номер «Университетских вестей» в этом году получился разнообразным и насыщенным. Здесь вы найдете и впечатления студентов и преподавателей о стажировках за границей в рамках проекта «Европейский розвиток ДонНУ у Вінниці», первый этап которого, кстати, также подходит к завершению; и интервью с теми, кто заботится о чистоте и исправности всего, что окружает нас в университете — ищите на пятой странице материал «За кадром»; не обошли мы стороной и «духовную пищу» — на шестой и седьмой странице редакция собрала для вас двадцать лучших книг и фильмов 2015 года.

Мы переворачиваем страницу в новый 2016 год вместе с вами. Спасибо вам, читатели и авторы, идейные вдохновители и корректоры.

С Новым годом и Рождеством вас, друзья!

**ФАКУЛЬТЕТ
ІНОЗЕМНИХ МОВ**
до Дня пам'яті жертв
Голодомору

27.11.2015

**ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ
З БАТЬКАМИ
ПЕРШОКУРСНИКІВ**
На біологічному факультеті

03.12.2015

**ЗГАДУЄМО ГОЛОД 1933-го
РАЗОМ**

Студенти філологічного
факультету відвідали
Вінницький краєзнавчий музей
27 листопада 2015 року

03.12.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ІНТЕРВ'Ю

ВІДКРИТИЙ МІКРОФОН

ДО СВАТА

Костянтин Родигін

ВІТАЄМО ВИПУСКНИКІВ КУРСІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

Вручення подяки
одній з найактивніших слухачок курсів

Випуск слухачів курсів підвищення кваліфікації зі спеціальностей «Педагогіка вищої школи» та «Управління навчальним закладом» відбувся 30 листопада на кафедрі педагогіки та управління освітою Донецького національного університету. Курси тривали місяць, і цей випуск є першим в історії ДонНУ у Вінниці. Виконуючий обов'язки завідувача кафедри Лілія Асхатівна Мартинець опитала слухачів щодо

їхніх відгуків та пропозицій стосовно якості навчального процесу. Випускники висловили свої позитивні враження і вдячність кафедрі педагогіки та управління освітою, зауважили високий рівень компетентності викладачів.

Слухачі отримали свідоцтва державного зразка про закінчення курсів підвищення кваліфікації. П'ятеро із них за активну участь у дискусіях та обговоренні питань сучасної стратегії освіти отримали подяки від ректора університету.

Опитування серед перших випускників курсів у Вінниці

Лілія Асхатівна привітала випускників, запросила їх до публікації фахових статей у інформаційно-аналітичному журналі «Схід», що нині видається у Маріуполі, і поінформувала, що при кафедрі додатково діє магістратура зі спеціальностей «Педагогіка вищої школи» та «Управління навчальним закладом».

Олена Пермякова, прес-центр ДонНУ

СПІВПРАЦЯ З ЖУРНАЛІСТАМИ РЕГІОНАЛЬНИХ ЗМІ: «ГОЛОС МІСЦЕВИХ МЕДІА»

Зустріч гостей із ректором

8 грудня до Донецького національного університету завітали журналісти регіональних ЗМІ, учасники продакшн-тренінгу з підготовки матеріалів про життя переселенців, який проводиться у рамках проекту «Голос місцевих медіа:

особливості висвітлення тематики переселенців, професійні норми та стандарти», фінансованого Європейським Союзом. Фундація «Томсон» (Великобританія) та Інститут Регіональної Преси та Інформації (IRMI, Україна) організовують тренінги у партнерстві з Національною спілкою журналістів України.

Учасники відвідали хімічні та фізичні лабораторії, програмно-апаратний комплекс для дистанційного навчання, продакшн-студію університету, що обладнані за підтримки МФ «Відродження» у рамках проекту «Європейський розвиток ДонНУ у Вінниці», а також прес-центр вишу, де вони мали можливість поспілкуватися з його керівником Сергієм Бондаренком та зі студентами, аспірантами і випускниками, які переїхали за своєю alma mater до Вінниці.

Фінальним етапом візиту для учасників тренінгу стала зустріч із ректором ДонНУ Романом Гринюком, який докладно розповів про роботу університету, шляхи вирішення різноманітних питань, які виникають у виша-переселенця, його співробітників та студентів, про те, чого змогли досягти за рік існування на Вінничині.

Екскурсія до хімічної лабораторії
у корпусі «Кристал»

ПОДІЇ

Ольга Єлисеєва, начальник відділу маркетингу освітніх послуг

«ОСВІТА ТА КАР'ЄРА — ДЕНЬ СТУДЕНТА 2015»: ДОННУ СЕРЕД КРАЩИХ

У листопаді завершилася робота Двадцять восьмої міжнародної спеціалізованої виставки «Освіта та кар'єра — День Студента 2015», організованої Товариством «Знання України» за підтримки Міністерства освіти і науки України та Національної академії педагогічних наук України.

Книги у подарунок ДонНУ від видавництва
«Знання України»

У рамках роботи виставки потенційним вступникам та іншим зацікавленим особам було презентовано Донецький національний університет, його факультети та напрями підготовки, роздано рекламну інформаційну продукцію (брошури, буклети, календарі, каталоги) у кількості більш ніж півтори тисячі екземплярів, проведено індивідуальні консультації з правил прийому до ДонНУ в 2016 році та особливостей пільгового вступу, сформовано базу контактів абітурієнтів для подальшої профорієнтаційної роботи, налагоджено зв'язки з потенційними роботодавцями та провідними інформаційними агентствами.

За результатами участі у заході ДонНУ отримав нагороду «Гран-Прі» у номінації «Інформаційні технології у вищому навчальному закладі».

Організаторами виставки було також проведено акцію підтримки Донецького національного університету в м. Вінниці «Подаруй книгу ДонНУ».

Висловлюємо подяку Українсько-американському гуманітарному інституту «Віконсінський міжнародний університет США в Україні», Інституту модернізації змісту освіти МОН України, Видавництву «Знання України» за подаровані книги. Щиро дякуємо усім організаторам виставки і особисто Тетяні Волошиній за теплий прийом і підтримку!

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Катерина Бондаренко, прес-центр ДонНУ

СТУДЕНТСЬКІ ЛІДЕРИ У ДОНЕЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Відкриття форуму з міжнародною участю «Студентське лідерство в ДонНУ» відбулось 10 грудня на базі Донецького національного університету. Учасників привітали ректор університету Роман Гринюк, проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків Тетяна Орехова, проректор із соціальної та виховної роботи ДонНУ Микола Удод та головний адміністратор проекту «Європейський розвиток ДонНУ у Вінниці» Володимир Кіпень.

Учасники обговорили питання фандрайзингу, де тренером виступила проектний менеджер Європейського Студентського Союзу Стела Станчева. Також щодо теми участі студентського союзу в політиці ухвалення рішень в університеті з нашими студентами спілкувався координатор Європейського Студентського Союзу Мартін Ретель. Було обговорено механізми впливу студентського самоврядування на діяльність вишу, на підвищення якості освіти, а також шляхи взаємодії керівництва та студентського самоврядування. Для зустрічі з ректором та студрадою до університету прибув також професор Нортумбрийського університету Альфредо Москардіні.

Форум проводився у рамках реалізації проекту «Європейський розвиток Донецького національного університету у Вінниці» (за фінансування МФ «Відродження») за підтримки Інституту соціальних досліджень та політичного аналізу.

Члени студентського самоврядування під час роботи форуму

Алла Курзенкова

НАУКОВИЙ ВИМІР ШВЕЦІЇ. УПСАЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Протягом 30 листопада — 5 грудня поточного року кандидат історичних наук, завідувач навчальної лабораторії кафедри спеціальних галузей історичної науки історичного факультету Алла Олександрівна Курзенкова в рамках проекту «Європейський розвиток Донецького національного університету у Вінниці» за підтримки Міжнародного фонду «Відродження» проходила стажування в Упсальському університеті (Швеція). Дослідниця взяла участь у наукових заходах університету, поспілкувалася зі шведськими дослідниками — рунологом Хенріком Уільямсом та його докторантами, переглянула колекцію наукових видань з проблем дослідження рун. Своїми враженнями вона поділилася з читачами «Університетських вістей».

Вивчення тієї чи іншої наукової проблеми передбачає володіння інформацією щодо надбань провідних вчених у близькій сфері дослідницького інтересу. Обов'язково серед численного переліку наукових розвідок мають місце ті, автори яких здійснили надзвичайно вагомий відкриття, через що в науковому колі знані як шановані фахівці.

Чудово, коли в житті з'являється можливість познайомитися не лише з результатами дослідження, а й власне з особистістю дослідника, більш того, кілька днів прожити в ритмі вченого, попрацювати в авторському дослідницькому кабінеті, тримати в руках особисто зібрані рунологом рідкісні колекції книг з проблеми дослідження, долучитися до наукових заходів і просто розмовляти на буденні теми із горнятком чаю за ланчем! Саме шведський рунолог Хенрік Уільямс, завідувач відділу Скандинавських мов Упсальського університету, ініціатор упорядкування загальноскандинавської бази даних рунічних написів (Scandinavian Runic Text Database), один із засновників фахового міжнародного журналу рунічних досліджень «Futhark», після майже місячного листування надіслав такий довгоочікуваний лист-запрошення і запропонував провести тиждень у якості запрошеного вченого на кафедрі відділу Скандинавських мов. Мотивом стало те, що рунолог є визначним дослідником у науковому полі вивчення теми дисертаційного дослідження «Скандинавські руни як історичне джерело». Тож вперше за понад 5 років опрацювання скандинавського рунічного джерела з'явилася можливість нарешті віч-на-віч спо-

глядати предмет вивчення — рунічні камені кінця X–XI ст., більш того — потрапити до самого центру студіювання рунічних написів — Упсальського університету!

Враження від Швеції надзвичайні. Перше, що захоплює, — це колоритний ландшафт із гранітними виступами, мальовничими будиночками темно-червоного кольору на шляху з аеропорту Арланда до Упсали. Відкритість, доброзичливість шведів, особливість у переддень Різдва, створили у місті надзвичайну атмосферу; здавалося, що навколо вирує казка. Містечко Упсала — провідний науково-дослідницький центр у Швеції. Тут, у розкішному будинку, зведеному в стилі ренесанс, розташований один з найдавніших скандинавських університетів (1477 р.).

Особистий дослідницький інтерес, у першу чергу, був спрямований на відділ Скандинавських мов університету, розміщений у Campus Engelska Parken. Він налічує понад 10 входів у будівлю (від 3A до 3Q), тому для гостей поряд з корпусом розміщено кілька інформаційних дощок зі схемами «входу-виходу», що стали у нагоді. Університет вражає своєю масивністю та особливою атмосферою — навколо корпусу надзвичайно велика кількість яскраво пофарбованих велосипедів: ті, що просто чекають на студентів, викладачів, і ті, що знаходяться в постійному русі жвавих керманців. Зважаючи майже на повну відсутність автомобілів, близькість ботанічного саду імені К. Ліннея, парку (Engelska Parken), гомін студентів, які, не квапливо жестикулюючи, ведуть розмови, — якась хвилина-друга, і відвідувач зачаровується Упсальським університетом.

Потрапити в будівлю закладу можна абсолютно вільно, суворо охоронців заміщують ледь поміт-

ні новітні системи безпеки. Шведи вважають, що в університеті мають бути створені належні умови для спілкування студентів, магістрантів, докторантів, тому, окрім широких коридорів, сучасних аудиторій, кожен корпус має у розпорядженні комфортні дивани, кімнати відпочинку, власну їдальню тощо. Жодне вікно у кабінетах, аудиторіях не має завісок, що дозволяє споглядати за проведенням лекцій, спілкуванням викладачів і студентів. Оскільки взимку о 15-й годині в Упсалі вже майже темно, різдвяні свічки та ліхтарики додатково створюють особливий затишок.

Кожен дослідник в університеті має у розпорядженні особистий кабінет з колекцією видань, присвячених обраній ним для вивчення проблемі. Основним показником розкоші науковця вважається не меблеве облаштування, а кількість книг на полицях!

Поганим тоном у шведських університетах вважається небажання викладача залишити 20–25 хвилин до закінчення лекції для спілкування зі студентами, які можуть висловити захоплення або ж побажання щодо викладання матеріалу, обговорити дискусійні аспекти тощо. Загалом викладач, особливо знаний дослідник, передусім, намагається позиціонувати себе радше як колегу, а не наставника.

Дослідницька діяльність викладачів і студентів спрямована на результат, тому навчання і робота обох сторін в університеті вимірюється не фіксованим часовим графіком перебування на робочому місці, обов'язковим до виконання, а ґрунтовною науковою розвідкою у відповідній сфері наукового інтересу. Для студентської молоді створено всі умови, приміром, бібліотека відділу працює майже цілодобово. Щоб потрапити до неї, студентам і гостям не потріб-

ні спеціальні перепустки. Вхід абсолютно вільний, дослідник може брати комп'ютер, фотоапарат, телефон, напої, їжу і, обравши зручну для себе кімнату (їх кілька), зануритися в студіювання актуальної проблеми. Будь-яку монографію, збірку статей, джерел, що розміщено на полицях, можна фотографувати. До того ж, студент, магістрант, докторант університету має іменну пластикову карту, яка безкоштовно дозволяє сканувати матеріал, автоматично відправляючи його на приватну електронну скриньку.

Докторанти Хенріка Уільямса — Софія і Олександра — визнали, що студенти університету більшість часу проводять в бібліотеках і на відкритих вечірніх лекціях у місцевих музеях, а не в нічних клубах чи кафе, оскільки у перших доволі часто організуються різного роду зустрічі, актуальні для студентської молоді, тоді як розважальні заходи і коштують дорого, і націлені головним чином на туристів. Життя студентів Упсальського університету має інший формат — дослідницький інтерес співпадає з організацією студентського дозвілля. Шведська молодь надає перевагу різного роду подорожам і нетривалим стажуванням в інших європейських закладах.

Підсумки відрядження надзвичайні.

По-перше, у вимірі особистого дослідницького інтересу стажування посприяло збиранню рідкісних матеріалів шведських рунічних написів, ознайомленню з сучасними методами опрацювання інформації каменів, долученню до участі в рунологійній лекції (1 грудня 2015 року), семінарах

У бібліотеці Упсальського університету

і передзахистах (2 грудня 2015 року «Runstensgenrensutveckling i Uppland under 1000-talet utifrån debigrafisk kommentarerna»), опрацюванню матеріалу рун у кабінеті-архіві з широкою колекцією рунологічних видань.

По-друге, знайомство зі шведськими дослідниками-медієвістами актуалізувало зацікавленість шведської наукової громади в українських джерелознавчих студіях, зокрема, дослідників Донецького національного університету.

По-третє, спілкування з рунологом Хенріком Уільямсом умотивувало вивчати шведську мову, активно долучатися до дослідницьких проектів відділу Скандинавських мов, зокрема, і Упсальського університету в цілому. Шведські дослідники відкриті для наукового спілкування, поле їхнього дослідницького інтересу надзвичайно широке. Скажімо, рунологія становить лише маленьке зернятко в сфері джерелознавчих досліджень провідного шведського університету (з 2000 дослідників лише 16 — рунологи). Проте вивчення скандинавських рунічних каменів як носія історичної інформації з кінця XVI сторіччя і до сьогодні привертає увагу дослідників. Цей сюжет став предметом дослідження в українській науці, що відверто вразило шведських колег і може бути підґрунтям, яке сприятиме продовженню розвитку кроскультурних зв'язків обох університетів.

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

За матеріалами Студентського наукового товариства ДонНУ

СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ПРОДОВЖУЄ РОБОТУ

Засідання Студентського наукового товариства Донецького національного університету відбулося 11 грудня о 14:00 у 204 аудиторії головного корпусу, на порядку денному було поставлено як головні, такі питання: переобрання голови СНТ; призначення нового секретаря СНТ та інше. За результатами голосування Радою СНТ було ухвалено такі положення: призначити головою СНТ ДонНУ Катерину Шуляченко; призначити секретарем СНТ ДонНУ Руслана Кудлаєва.

Вітаємо Катерину Шуляченко з обранням на посаду голови СНТ ДонНУ

Новообраний голова Студентського наукового товариства Катерина Шуляченко зазначила: «Студентське наукове товариство Донецького національного університету за свою головну мету вбачає залучення студентів до науки. СНТ є науковим об'єднанням студентів нашого університету, які активно беруть участь у науково-організаційній та дослідницькій роботі. Робота СНТ спрямована на розвиток наукового потенціалу студентів з метою формування майбутніх наукових кадрів. Ми готуємо багато яскравих подій, що не

тільки перевірять Ваш інтелект на ґрунтовність, але й залишать по собі море яскравих вражень».

Секретар СНТ Руслан Кудлаєв додав: «Основною метою Студентського наукового товариства Донецького національного університету є створення та розвиток сприятливих умов для підготовки фахівців шляхом інтенсифікації науково-дослідної діяльності студентів, участі їх у фундаментальних і прикладних дослідженнях; забезпечення можливості для кожного студента реалізувати своє право на

творчий розвиток особистості відповідно до його здібностей і потреб. Для досягнення цієї непрості мети СНТ ДонНУ, як приклад, бере на себе відповідальність у сприянні підвищенню рівня наукової підготовки студентів і якості отриманих знань, а також своєчасне інформування про заплановані наукові конференції, симпозиуми, семінари та інші наукові студентські заходи. Студентське наукове товариство ДонНУ — це Ваш перший крок на шляху до «Наукового п'єдесталу»».

ЦІКАВА ХІМІЯ

Профорієнтаційна зустріч на хімічному факультеті

03.12.2015

НАПРЯМКИ НАУКОВОЇ РОБОТИ НА БІОЛОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

Фізіологія та біохімія рослин

03.12.2015

СТАЖУВАННЯ У ВРОЦЛАВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

«Європейський розвиток ДонНУ у Вінниці»

04.12.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ІНТЕРВ'Ю

ВІДКРИТИЙ МІКРОФОН

ДО СВЯТА

Костянтин Родигін
Фото автора

ЗА КАДРОМ

За результатом завжди стоїть важка праця

Їхня робота може здаватися непомітною, але це свідчить лише про те, що вони працюють добре. Вони — ті, хто забезпечує належні умови для навчального процесу, підтримує інфраструктуру і системи життєзабезпечення, вдосконалює матеріальну базу для нормального функціонування університету. Ті, хто залишається «за кадром», але створює надійний тил для наших спільних перемог. Ми підготували фоторепортаж і взяли невеликі інтерв'ю в працівників служби господарської експлуатації та благоустрою ДонНУ.

Грищенко Оксана Анатоліївна

Посада. Старша прибиральниця.

Звідки. Вінниця.

З якого часу працюєте в

ДонНУ? З січня 2015 року. До того 18 років працювала гранувальником на заводі «Кристал».

Хобі. Вирощую квіти.

Що для Вас університет? Це майбутнє наших дітей. А ще — знайомі, рідні стіни «Кристалу».

Ваш найяскравіший спогад про роботу в ДонНУ. Ударна праця в період вступної кампанії.

Побажання. Щоб було більше студентів, щоб університет процвітав і вкоренився на Вінницькій землі.

Невесенко Олег Анатолійович

Посада. Комендант корпусу № 1.

Звідки. Вінниця.

З якого часу працюєте в

ДонНУ? З жовтня 2015 р. До того працював в різних колективах, займався викладацькою діяльністю, полковник запасу. Добре знаюсь на питаннях адміністративно-господарської роботи, тому вирішив допомогти університету.

Хобі. Риболовля.

Що для Вас університет? Другий дім, в який якладаю душу. Жодна цеглина в ньому не має лишитися без уваги.

Ваш найяскравіший спогад про роботу в ДонНУ. Ремонт кабінету 609 в головному корпусі перед зустріччю іноземних гостей.

Побажання. Студентам — успіхів у навчанні. Університету — знайти своє місце в нашому місті. Бажаю, щоб до нас йшли кращі випускники шкіл, бо ДонНУ вартий мати найкращих студентів і випускати найкращих фахівців.

Олійник Григорій Миколайович

Посада. Електрик.

Звідки. Вінниця.

З якого часу працюєте в ДонНУ?

З листопада 2014 року. До того працював на заводі «Кристал».

Хобі. Я багато чого люблю, але важко виділити щось конкретне.

Що для Вас університет? Другий дім. Мені приємно ходити на роботу, виконувати свої функції, спілкуватися з колективом, вносити свою частку в розвиток університету.

Ваш найяскравіший спогад про роботу в ДонНУ. Початок становлення університету у Вінниці і літня вступна кампанія. Ми вийшли з честю з цих випробувань і виконали всі поставлені завдання.

Побажання. Університету — процвітання, нових здобутків, зміцнення матеріальної бази. Щоб люди зі Сходу почувалися у Вінниці як удома, щоб ми жили як одна велика сім'я. А головне — щоб настав мир.

Третяков Олександр Анатолійович

Посада. Начальник служби господарської експлуатації та благоустрою, раніше — комендант корпусу № 1.

Звідки. Вінниця.

З якого часу працюєте в ДонНУ? З листопада 2014 р. До того працював у бізнесі. Моя робота завжди була так чи інакше пов'язаною з адміністративно-господарською частиною. Одного разу мені запропонували балотуватися на посаду сільського голови в рідному селі, але дружина мене відмовила.

Хобі. Музика. Полюбляю грати на гітарі, раніше грав на трубі в оркестрі, займався танцями. Але найголовніше — це приносити людям добро.

Що для Вас університет? ДонНУ — це сила. Я щасливий, що працюю тут. Тут дивовижні студенти. Це не та молодь, що любить пропускати заняття. Вони цілеспрямовані, зацікавлені і дійсно живуть своїм університетом. Університет — це, перш за все, люди, і

люди перш за все. Вважаю, що задача нас, вінничан, — допомогти людям зі Сходу забути пережиті страшні дні. Зробити так, щоб всі почувалися як вдома... Наша служба — це єдина потужна команда. Зараз під моїм керівництвом працюють коменданти трьох корпусів, у нас добра робоча атмосфера. А Олег Анатолійович, до того ж, мій старий друг, ми разом служили. Наше завдання — забезпечити умови для навчального процесу: щоб викладач приходив на лекцію і не переймався, що немає крейди, дошки, обладнання тощо. Наш університет з висоти пташиного польоту — це такий великий мурашник. Тут робота кипить, і я цією роботою живу. Щиро вдячний нашому керівництву і особисто Роману Федоровичу Гринюку: він для нас як старший наставник, що завжди вислухає, зрозуміє.

Ваш найяскравіший спогад про роботу в ДонНУ. Початок вступної кампанії. Тоді нам додалося роботи. Ми працювали день і ніч, і я робив все, щоб наша праця була непомітною — лише результати.

Побажання. Бажаю, щоб був мир. Щоб ті, хто залишив дім, мали змогу повернутися. Щоб нашим внукам всього вистачало. А ще мрію побачити міністрів і президентів — випускників Донецького національного. Тому що ДонНУ — це сила!

Гурківський Ігор Францович

Посада. Столяр.

Звідки. Донецьк.

З якого часу працюєте в ДонНУ? З листопада 2009 р. У 2014 р. разом з університетом переїхав до Вінниці.

Хобі. Автомобіль.

Що для Вас університет? Тут все рідне. Тут комфортніше, ніж на багатьох

підприємствах, де я працював раніше. Більше пізнаєш людей. Так було і в Донецьку, і тепер у Вінниці.

Ваш найяскравіший спогад про роботу в ДонНУ. В Донецьку — нагородження грамотою на філологічному факультеті в жартівливій номінації «Майстер на всі руки». У Вінниці — процес становлення університету, в якому я брав безпосередню участь від самого початку.

Побажання. Розвиватися, розвиватися і розвиватися. А ми будемо прагнути до цього. Якби ще зробили щось із житлом — було би взагалі добре.

Робочі моменти у майстерні

Частина дружньої команди корпусу «Кристал»

Електрики поспішають на допомогу

Ілля Злобін, керівник делегації, доцент кафедри маркетингу

V Міжнародна конференція викладачів, аспірантів та студентів «Економіко-правова парадигма розвитку сучасного суспільства» проходила з 30 листопада по 3 грудня у місті Кошице, Словаччина. Донецький національний університет представляла спільна делегація з 13 студентів економічного факультету та 10 студентів юридичного факультету. Словацьку ж сторону представляли голова академічної спілки Міхала Балудянського Міхал Вархола та декан економічного факультету Технічного університету міста Кошице Міхал Шолтес. Метою проведення конференції була організація живої дискусії між українськими та словацькими молодими науковцями для обміну досвідом з дослідження економіко-правових процесів, які відбуваються у сучасному світі, та продовження співпраці, яка розпочалася у вересні 2015 року. Головні підсумки конференції:

- ПО-ПЕРШЕ, відповідальною за міжнародні зв'язки економічного факультету Іриною Ігорівною Тарасовою та Міхалом Шолтесом було підписано угоду про співпрацю між економічним факультетом Донецького національного університету та економічним факультетом Технічного університету міста Кошице;
- ПО-ДРУГЕ, більше 30 студентів та викладачів економічного та юридичного факультетів

Ця зустріч мала велике значення для Донецького національного університету. Вперше з моменту переїзду університету до Вінниці вдалося організувати поїздку групи студентів до Європейського Союзу. Обидві сторони залишилися задоволені результатами події та висловили надію на подальшу співпрацю. Враження студентів від поїздки читайте у матеріалі, що викладений нижче.

КОШИЦЬКА КАЗКА АБО 72 ГОДИНИ ІНШОГО СВІТУ

Студенти ДонНУ, серед яких були і ми, відвідали Науково-практичну конференцію «Економіко-правова парадигма розвитку сучасного суспільства», яка проходила в місті Кошице (Словаччина) з 30 листопада по 3 грудня. Як на мене, це був мій перший візит до іншої країни, і я відчуваю, що він запам'ятається надовго. І не тільки завдяки відвідуванню європейської країни, знайомству з культурою Словаччини, а й знайомством всередині нашого університету — зі студентами та викладачами економічного факультету ДонНУ (– *М.З. Я вже відвідав декілька країн Європи, проте в Словаччині перебував вперше, як, власне, і на міжнародній науковій конференції – Д.Б.*).

Цікавості почалися відразу після початку руху автобуса, який мав довести нас з м. Ужгорода до м. Кошице. Разом з нами їхав колишній професор Кошицького Технічного університету Михайло (як він просив нас його називати). Він вільно володів російською мовою, а іноді намагався розмовляти й українською, бо наша рідна мова викликає в нього захват. Під час поїздки він розповідав нам про історію Словаччини, її сьогодення. Дуже здивувала його так звана «словацька» легенда про те, що «Коли Бог надавав народам землі, клаптик землі він залишив для себе. І коли все було роздано, до нього прийшли словаки та спитали — де наша земля? Тоді Бог розчулився і віддав їм ту землю, яку залишив для себе». Особисто я змалку вважав, що це українська легенда, а тепер думаю, що така притча є в кожного народу світу (– *М.З.*). Але це свідчить про те, що словаки дуже люблять свою країну.

Пройжджаючи повз містечко Собранце, пан Михайло розповів: це місто відоме тим, що в ньому розташований один з двох існуючих у світі музеїв гітар, і запропонував нам його відвідати. У невеличкому будиночку було виставлено біля 1200 музичних інструментів, включно з гітарами, на яких грали член гурту «Beatles» та Стівен Сігал.

За кілька годин дороги ми в'їхали до м. Кошице. Його географічне розташування цікаве тим, що з заходу, півночі і сходу воно оточене горами і знаходиться в гірській долині. Коли ми приїхали, було вже темно, і сяюче електричними вогнями місто виглядало як у голлівудському фільмі.

Прибувши на місце призначення, а саме — гуртожиток для студентів та викладачів, ми були вражені високим рівнем європейських умов проживання. У кожній кімнаті стояла шафа, холодильник, і навіть плазмовий телевізор. На вахті у чергового можна спитати праску, пілосос, і, на нашу думку, це ще не все, чим забезпечують словацьких студентів.

Після заселення пан Михайло запросив нас на урочисту вечерю в ресторан, який знаходився неподалік від нашого гуртожитку-готелю. Там ми дізналися, що пан Михайло має прізвище Варгола і є близьким родичем Андрія Варголи, більше відомого в світі як Ендрю Уорхол, всесвітньо відомого американського митця, одного з засновників поп-арту.

пройшли стажування у Європейському Союзі;

- ПО-ТРЕТЄ, наші студенти та викладачі поспілкувалися з представниками місцевої радіостанції, де розповіли про свої наукові досягнення та враження від відвідування європейської країни;
- ПО-ЧЕТВЕРТЕ, представники делегації обмінялися контактами зі своїми колегами та визначили, що це лише початок довгої та взаємовигідної співпраці.

Після смачної вечері студенти розійшлися, хто по кімнатах, хто пішов гуляти нічним містом. Команда юридичного факультету вирішила не гаяти часу на сон та пішла власними очима подивитися друге за величиною місто в Словаччині.

Наступний день у нас був запланований як екскурсійний. Пан Михайло показав нам Кошицький технічний університет, який входить до трійки кращих у Словаччині. Почалася екскурсія з бібліотеки. Збудована вона була відносно нещодавно і обладнана за вищим словом техніки. В ній є все, що потрібно студенту — від неймовірно великого книжкового фонду до кафетерія та місця для відпочинку, де студенти можуть навіть поспати. Велика кількість комп'ютерів дозволяє не стояти в черзі, а безкоштовний Wi-Fi створює умови для того, щоб студенти з власними пристроями працювали в зручному для них місці. Але навіть у таких космічних умовах деякі студенти не «гризуть граніт науки», а грають в комп'ютерні ігри на робочому місці. Інші студенти підпрацьовують в бібліотеці у вільний від занять час, що дозволяє їм заробити додаткові кошти.

Потім нам показали службові приміщення. Бібліотека має сучасне обладнання для оцифровки книг, широкоформатного друку і навіть сувенірного друку на кружках та футболках. При цьому бібліотека має право отримувати замовлення не лише від студентів та університету, але й від інших осіб, що дозволяє бібліотеці заробити додаткові кошти. Керівництво бібліотеки самостійно вирішує, які книжки закупити й куди витратити інші кошти, отримані внаслідок своєї діяльності. І як результат — прогресивна бібліотека, яка є за потребою в місті.

Після бібліотеки нас повели на кафедру, де працював пан Михайло, — кафедру механіки та робототехніки. Там нам показали роботи студентів, винаходи викладачів, які були створені в університеті. Наприклад, ціна робота, який здатний брати в «руки» та переносити предмети — близько 70000 євро! А чого варта дипломна робота студента — апарат, який збирає кубик Рубика. При цьому студенти самі здійснюють всю роботу — від програмування до різки металу для виробу. Тут хочеться більш детально розповісти про наукову роботу в Словаччині. Кожен винахід, який був створений студентом чи викладачем в університеті, є його власністю. І усіма коштами, які він за свій винахід отримує, розпоряджається самостійно. Якусь частину, зазвичай, віддають кафедрі, але все інше — власність винахідника. До того ж, за наукову роботу співробітник заохочується керівником кафедри сумою, яка приблизно дорівнює його місячній зарплаті, що є дуже дієвим стимулом для ведення наукової роботи.

Цікавою є електронна система університету. В кожній аудиторії встановлене невеличке табло, за допомогою якого можна замовити собі особисте меню на обід, подивитися розклад пар, навіть записатись на прийом до медичного працівника. Також у кожному холі встановлений стаціонарний комп'ютер з доступом до Інтернету для того, щоб завантажи-

ти необхідний матеріал, подивитися будь-яку інформацію.

У головному корпусі на першому поверсі працює Центр студентських послуг, в якому студенти працюють на добровільних засадах. У ньому можна дізнатись про всі заходи, які проводяться в університеті та навіть у місті, можна придбати сувенірну продукцію з логотипом Technická univerzita v Košiciach (так називається університет). Також у Центрі першокурсникам можна дізнатись більше про університет, навчання, стипендії та багато іншого.

Показали нам й навчальні аудиторії. Ми навіть відвідали лекцію одного з викладачів університету. Дуже вразив вигук серед словацьких студентів: «Слава Україні!» І після традиційних слів «Героям слава!» нас зустріли оплесками. Це дуже приємно, коли люди з іншої країни підтримують нас в ці тяжкі часи. Викладач, виявляється, часто бував в Україні, і навіть читав лекції в українських університетах, тому вільно володів українською. Але лекція велася, звісно, словацькою. Мова дуже цікава, дуже схожа з українською, нею можна легко читати. Але розуміти усне мовлення важко, тому зрозуміти про що йде мова, допомагала презентація, що транслювалася на двох проекторах. Після закінчення лекції ми подякували викладачу й продовжили нашу екскурсію. Вартий уваги той момент, що відвідування лекцій абсолютно вільне. Мало того, кожен студент вільний у виборі лекцій, за бажанням він може відвідувати заняття навіть на іншому факультеті. При відвіданні достатньої кількості додаткових лекцій, в майбутньому дипломі, крім спеціальності, вказуються і такі заняття.

Аудиторії обладнані сучасними приладами. В деяких ми бачили навіть 3D принтери. В аудиторії, яка призначена для онлайн-лекцій викладачів з інших європейських університетів, наявно обладнання такого рівня, як в наших міністерствах, зокрема — в Міністерстві освіти і науки України. До речі, з Міністерством освіти Словаччини керівництво університету контактує якраз через Інтернет, що позбавляє труднощів поїздок та особистих зустрічей.

Фінальним акордом була інформація щодо стипендій у Словаччині. Усе навчання в країні — безкоштовне. Є, звісно, декілька приватних ВНЗ, у яких студенти платять за навчання, але таких небагато. Найкращі студенти отримують стипендії, мінімальний розмір яких — 400 євро. Це при тому, що проживання в гуртожитку, який має такі ж умови, як наші готелі, коштує 50 євро на місяць. Обід у студентській їдальні коштує приблизно 2–3 євро. Через те, на вільний розсуд залишається доволі велика сума коштів.

Під враженням від побаченого, ми рушили на екскурсію містом. Наш маршрут пролягав через Марафонську площу. В Кошицях кожен рік проходить Кошицький міжнародний марафон миру, який вважається найстарішим марафоном Європи. Також на цій площі знаходиться музей, в підвалі якого зберігається так званий Кошицький клад — знайдена випадково в центрі міста величезна колекція золотих монет з більш як 50 монетних дворів

стародавньої Європи, велика кількість різноманітних орденів та медалей і навіть декількаметровий золотий ланцюг. Все це виставляється широкому загалу.

Коли більшість студентів насолоджувалися краєвидами та архітектурою міста, делегація юридичного факультету спільно зі студентами та викладачами економічного факультету відвідали Юридичний факультет Університету ім. Павла Йозефа Шафарика. Там було налагоджено зв'язок для подальшого співробітництва Донецького національного університету з Університетом ім. Павла Йозефа Шафарика, і ми сподіваємося, що найближчим часом знову відвідаємо це чудове місто для укладення договору співпраці між нашими навчальними закладами.

В Кошице на вулиці Главній розташована найбільша церква Словаччини — Собор св. Єлизавети, що вражає своєю красою та величчю. А біля неї — найстаріше кафе Європи — «Гостинець». Цей заклад розпочав свою діяльність у XVI ст., і, за легендами, не зачинявся ні на день. Там наш поважний екскурсовод пан Михайло пригостив всіх гостей з України пивом, звареним за 500-річним рецептом.

На цьому другий день можна було вважати закінченим, бо наступного дня мала відбутися конференція, і всім треба було як слід підготуватися.

Конференція проходила у згаданій бібліотеці і розпочалася з виступу тутешнього студента-магістра з темою, присвяченою розробці веб-сторінок. Після його виступу слово взяв Михайло Варгола, який розповів про життя Михайла Балудянського, чийм іменем назване наукове товариство, яке запросило нас на конференцію. І після цього почали виступати студенти економічного та юридичного факультетів. Всі студенти виявили обізнаність у своїх темах і дискутували на теми інших, що є ознакою високого рівня знань. А після того, як всі виступили, пройшла урочиста церемонія нагородження, на якій студентам подякували за участь у конференції, а студенти, в свою чергу, подякували за чудову організацію заходу та висловили бажання приїхати ще раз.

У секції «Право» призіві місця розподілились так:

1. Рекун Антон;
2. Зав'ялов Микита, Байов Дмитро;
3. Промоскаль Ірина, Зайковська Ольга.

Окрім дипломів призерів, всі учасники отримали сертифікати за участь у конференції та сертифікати про наукове стажування (72 години). Після закінчення конференції на учасників чекав обід, а потім — ще декілька походів містом. Ми розуміли, що словацька казка добігає свого логічного завершення, тому наостанок вирішили зайти до місцевого закладу та смачно поїсти. Після цього команда юридичного факультету розійшлася по кімнатах відпочивати. А хтось продовжував святкувати. В останній раз на словацькій землі.

Зав'ялов Микита, Байов Дмитро

ПІДПРИЄМСТВО «ПАНДА»
відвідали студенти хімічного
факультету

07.12.2015

СТАЖУВАННЯ В БЕЛЬГІЇ
«Європейський розвиток
ДонНУ у Вінниці»

07.12.2015

**ПРОФОРІЕНТАЦІЙНА
РОБОТА**
кафедри психології

09.12.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ІНТЕРВ'Ю

ВІДКРИТИЙ МІКРОФОН

ДО СВЯТА

Світлана Первак, кореспондент

ВАРТЕ УВАГИ: 20 КРАЩИХ КНИГ І КІНОСТРІЧОК 2015 РОКУ

Кажуть, що книги розвивають та збагачують світогляд людини. А фільми, у свою чергу, навпаки — зменшують та призупиняють розвиток логічного мислення та уяву. Я з такою думкою не погоджуюсь. На мій погляд, у наш час існують літературні твори, які несуть в собі менше розвивального навантаження, ніж деякі фільми. Так, кожен твір є унікальним та містить частинку душі чи то автора, чи то режисера (у випадку фільму). Що краще: кінематограф чи художня література? Мабуть, це питання варто лишити на розсуд кожного у кожного відповідь своя. Не слід також забувати, що екранізація книги — це лише художня інтерпретація, яка не має відповідати написаному до останньої дрібнички. Але сьогодні ми пропонуємо вашій увазі кращі книги та фільми 2015 року, що минає.

Отже, почнемо з класично-го — художньої літератури.

Щороку тисячі авторів з усього світу презентують зацікавлених публіці і критикам на розсуд твори, робота над якими іноді триває десятиліттями. Адже письменники намагаються якомога краще донести свій message читачам. Друкований варіант книги може лежати роками на полиці, бо автор з певних міркувань вважає його не вартим уваги, незавершеним, або твір просто не знайшов свого видавця чи читача. Тож давайте переглянемо 10 кращих книг, виданих 2015 року, — за нашою версією.

1

Харукі Муракамі, «Безбарвний Цукуров Тадзакі і його роки мандрів»

Новий роман відомого письменника, що став бестселером № 1 у Японії, шанувальники чекали довго — його переклад російською тривав майже 2 роки. І не даремно чекали. «Історія про те, як герой повертає собі своє життя» — ця фраза кочує з однієї рецензії в іншу, нічого не пояснюючи, бо у випадку з книгами Муракамі переказувати сюжет сенсу немає. Адже головний тут не сюжет, а те, що збирається навколо нього: думки героя, почуття, світовідчуття. Однозначно, must-read цього року.

2

Сергій Жадан, «Життя Марії»

За великим рахунком, коли виходить нова збірка віршів Жадана, то і говорити про це якось ніяково. Беззастережно, сучасний український поет № 1.

«Життя Марії» — це 60 власних віршів та 20 переказів із Чеслава Мілоша. З кожною новою збіркою Жадан все ближче до біблійних пророків як за масштабом, так і за влучними пострілами слів.

Я не знаю нічого про неминучість спокути.
Я не знаю, де вам жити
і як вам бути.
Я говорю про те, що кожному з нас властиво.
Якби ви знали, як нам усім не пощастило

3

Джеймс Джойс, «Улісс»

Роман ірландського письменника Джеймса Джойса вперше друкувався у 1918 році частинами в США в журналі The Little Review. Цього року вийшло перше українське видання, і хвиля резонансу повертає нас до magnum opus Джойса. Роман вважається найважливішим твором модернізму. Назва пов'язується з героєм поеми Гомера Одисеем (латинізоване ім'я Улісс). Є багато паралелей, явних і прихованих, між двома творами.

4

Саллі Грін, «Половинний код»

Роман увійшов до десятки найочікуваніших книг 2015 року та не зрадив очікувань. Хтось порівнює його з видатною серією книг про Гаррі Поттера, хтось — з романом Орвелла «1984». Англія, люди, білі відьми — захоплива фантастика для підлітків і дорослих.

5

Мар'яна Князевич, «Шустрик»

Мама-Лиска завжди застерігала маленького Шустрика: «Ніколи ніколи не виходь з дому сам, адже в лісі, а надто за лісом, де живуть дволапі, повно небезпек...». Але хіба лисеня, яке назвали Шустриком, може всидіти вдома, коли довкола така краса? Допитливий Шустрик, прагнучи зробити мамі приємну несподіванку, потрапляє у велику халепу.

Джек Керуак, «Море — мій брат. Одинокий мандрівник»

Перший роман письменника, який довгий час вважався втраченим. У книзі простежуються всі

6

рисни фірмового керуаківського стилю і присутні основні мотиви творчості письменника: кочівний спосіб життя, пошуки сенсу матеріального існування, чоловіча дружба і розлогі розмови. Перевидання російською у 2015, перше видання у 2011, чекаємо на український переклад найближчим часом.

7

Патрік Оуреднік, «Європеана»

«Європеану» українською подарувало нам у 2015 році «Видавництво старого Лева». Божевільна, в хорошому сенсі цього слова, книга. Французький чех Патрік Оуреднік написав, напевно, найдивнішу історію Європи XX століття. Хаотичне перерахування цифр і фактів, демонстративна непричетність до подій, інопланетна інтонація оповідача — ефект приголомшливий. Умисно цинічна манера викладу, тотальна іронія, втеча у постмодерну гру — за всім цим вгадується єдиний спосіб хоч якось вмістити в текст увесь жах «століття надзвичайного».

8

Умберто Еко та Жан-Клод Кар'єр, «Не сподівайтесь позбутися книжок»

Неспішна, як саме читання, бесіда двох розумних людей — це вже розкіш. Наприклад, як рідкісне букіністичне видання. Умберто Еко і Жан-Клод Кар'єр — двоє професійних читачів, пристрасних бібліофілів, колекціонерів і просто дві людини, які знають про книги все. Протягом двох із половиною сотень сторінок вони не упускають нічого: від визначення культури до фізіології читання. Блискучий, просочений тонким гумором діалог в підсумку показує, що книга — як, наприклад, колесо, — є тим винаходом, який неможливо перевершити, оскільки його вже доведено до досконалості.

9

Донна Тартт, «Щегол»

Тео Декер, 13-річний школяр, дивом залишається живий після вибуху в музеї, в результаті якого гине його мати. Не тільки залишається живим, але й стає володарем картини «Щегол», шедевра Карела Фабриціуса. Далі автор тягне героя через всю Америку, повз галерею різноманітних персонажів і життєвих ситуацій.

Виходить такий собі сплав роману авантюрного і роману-виховання. Не бозна-який основний посыл книги — щось на кшталт «мистецтво врятує світ» — із надлишком компенсується майстерністю Донни Тартт у питанні сюжетоскладання.

10

Ентоні Дорр, «All the Light We Cannot See»

(рос. «Весь невидимый нам свет») Друга світова війна. Сліпа французька дівчинка, що вивчає морсиків і читає Жуля Верна шрифтом Брайля. Талановитий німецький хлопчик, що став факхівцем Вермахту з радіозв'язку. Божевільний дядько дівчинки, німецькі офіцери в пошуках безсмертя, російські партизани і облога бретонської фортеці. Здавалося б, готовий набір для — як полюбують писати в анотаціях — «пронизливої історії про любов і смерть», але Ентоні Дорр примудрився обійтися без сумної вульгарності. Великий роман про війну? Ні, просто хороша історія про досвід виживання і збереження людського обличчя. Ну і Пулітцерівська премія, що говорить сама за себе.

Кожен фільм має свого глядача, адже ми всі різні і хтось полюбає поспіяти над фільмом, а хтось — плакати разом з героями. Декому цікаво подивитись на надзвичайно красивий казковий світ, а хтось переглядає документальні стрічки про наукові дослідження. Незважаючи на передбачення кіннокритиків, деякі прем'єри «провалюються», а деякі, у незрозумілий для всіх спосіб, стають лідерами кінокас. Але світ кінематографу поповнюється майже щодня, тож може задовольнити бажання на-

віть найвимогливішого глядача. Вашій увазі ми пропонуємо 10 кращих фільмів 2015 року.

Думками навиворіт (мультфільм, сімейний)

Дівчинка Райлі, як і всі інші люди, керується емоціями. Радість, Гнів, Смуток, Відраза і Печаль мешкають разом у штаб-квартирі в самому центрі мозку дівчинки. Аж ось в житті родини Райлі стаються кардинальні зміни, і емоціям потрібно діяти негайно. Кожна з емоцій вважає, що саме вона краще за інших знає, що потрібно робити в цій непростій ситуації, і в голові у дівчинки настає повна плутанина. Щоб наладити життя у великому місті, освоїтися в новій школі і подружитися з однокласниками, емоціям Райлі належить знову навчитися працювати спільно.

Якщо маєте поганий настрій або бажаєте подивитись на 100 % «добрий мультик» — український дубляж додасть колориту кожному герою цього анімаційного переполоху!

Робот Чаппі (трилер, бойовик)

Відмінність робота Чаппі від інших машин полягає в тому, що він може думати і навіть відчувати. Чаппі ще молодий. Усі навколо вважають, що нарешті людство вигадало робота, який здатний бути другом. Самому Чаппі здається, що в нього є серце і навіть душа. Незабаром виявляється, що є люди, які хочуть зазіхнути на його вміння.

Чи стане робот тим, хто доведе, що він може мирно співіснувати з людьми і робити для них тільки добро?

Прогулянка висотою (драма, біографія)

Події розгортаються у 1974 році в Нью-Йорку. Французький канатоходець Філіп Петі, якому за тиждень виповниться 25, попри все має намір здійснити свою мрію. І незважаючи на те, що шкоди його забаганка ніко-

Світлана Первак, кореспондент

ВАРТЕ УВАГИ: 20 КРАЩИХ КНИГ І КІНОСТРІЧОК 2015 РОКУ

му не принесе, такий вчинок невідмінно буде вважатися порушенням закону. Філіп збирається виконати небачений до цього трюк — без страховки пройти канатом між дахами башт-близнюків Всесвітнього торгового центру.

Пропонуємо вашій увазі фільм про нашого сучасника — зараз герою 65 років.

Шалений Макс: Дорога люті (бойовик, пригоди)

Незабаром після помсти за смерть дружини і сина Макс Рокатанські залишив лави «Основного силового патруля» і вирушив у глушину, де поневіряється у самоті, поки світ повільно занепадає внаслідок нафтової кризи та глобальної війни. Не маючи нічого, крім своєї машини «Перехоплювача», Макс вчиться виживати у постапокаліптичній пустці і битися з жорстокими безжалісними воїнами, які населяють її.

Для тих, хто любить боротьбу, швидкість та «екшн», — обов'язково для перегляду.

Вік Адалін (мелодрама, драма)

Адалін Боуман народилась 1 січня 1908 року. Вона потра-

пила в автомобільну аварію, після чого стала невідповідна плину часу і не постарішила ані на день. Незважаючи на своє довге життя, Адалін так і не змогла стати щасливою жінкою і знайти своє кохання.

Що чекає на Адалін у XXI сторіччі? Дізнайтесь, переглянувши цей фільм.

Еверест (трилер, драма)

Ця реальна історія відбулась 8 років тому, коли три альпіністські експедиції в один день вирішили підкорити найвищу точку світу — Еверест. Цю гору може подужати не кожен альпініст, але ці групи вирішили довести собі самим і один одному, що зможуть дістатись туди першими за всіх. Похапцем ухвалене рішення зіграло з ними злий жарт — вони забули подивитись метеорологічні прогнози. Чи стане така необачність фатальною для них?

Зоряні війни 7: Пробудження сили (фентезі, пригоди, бойовик, фантастика)

Минуло тридцять років з того моменту, як Люк Скайвокер разом зі своїми вірними друзями здолали Імперію, тим самим поставивши крапку в тривалій війні. Тепер він, Принцеса Лея, Хан Соло значно постарішали. Проте у них є діти, які готові стати гідними послідовниками справи батьків, адже Зло знову прокинулося.

Kingsman: Таємна служба (пригодницький, комедія, бойовик)

Події у фільмі розгортаються навколо хлопця на ім'я Гаррі. Він має унікальний інтелект і, здавалося б, великі можливості реалізувати себе. Однак весь свій потенціал він спрямовує в неправильне русло, занурюючись у кримінальний світ.

Обережно! Фільм насичений класичним англійським гумором, але має обмеження 18+.

Місія нездійсненна: Плем'я ізгоїв (бойовик, пригодницький, трилер)

Коли ОМН розпускають і Ітан Хант залишається «не при справах», його команда несподівано стикається з розгалуженою міжнародною мережею високопрофесійних спецагентів — Синдикатом. Це «плем'я ізгоїв», що одержиме ідеєю встановлення нового світового порядку і планує серію руйнівних терактів. Ітан і компанія об'єднуються з дискредитованим британським агентом Ільзою Фауст і приступають до своєї нездійсненої місії.

Майдан (артхаус)

Український документальний фільм режисера Сергія Лозниці, який розповідає про події Євромайдану. Світова прем'єра відбулася 21 травня 2014 року. Фільм «Майдан» завоював головну нагороду 9-го Міжнародного фестивалю фільмів про права людини в Нюрнберзі.

К.В. Костенко, завідувач лабораторії кафедри фізики нерівноважних процесів, метрології та екології ФТФ

(Закінчення. Початок в № 6 (1524))

А ще восени на горищі складали кавуни. Одного разу ми з моїм двоюрідним братом Юрком без дозволу залізли туди просто так — з хлопчачої цікавості. Коли чуємо — кроки по драбині... Миттю сховались за лежень і обережно звідти виглядаємо. Дивимось: лядя піднімається і з'являється Віктор Павлович, — тато Юрася — не помічаючи нас, схиляється над кавунами і, насвистуючи щось собі під носа, стукає по кавунах, перевертає їх — вибирає спіліший. Ми завмерли та й лежимо — нарешті мій дядько бере кавуна, спускається сходами — лядя зачинається. Все — «Занавесь». Добре, що ми тоді не гавкнули...

Проектував новий дах після пожежі 50-го року Василь Михайлович Смага — чоловік маминої сестри Анастасії Павлівни, вони тоді приїхали провідати своїх батьків і допомогти їм, тим більше — обидва були дипломованими будівельниками. Я пам'ятаю дядю Васю як надзвичайно добру, з почуттям гумору, людину, а тітоньку Надю ми з сестрою Олею дуже поважали і трішки боялись. Мама завжди ставила нам як приклад їхніх дітей — наших двоюрідних брата і сестер — Мишка, Ларису та Ірину, то ми думали, що зараз вона візьметься і за наше виховання, а ми цього, м'яко кажучи, не дуже хотіли. Моя мама з Анастасією Павлівною були не тільки рідними сестрами, а й дуже близькими подругами. Коли тітка Надія померла, дідусю Павлові було вже під 90 років, і, зважаючи на його вік, йому нічого не сказали. Пам'ятаю, він мене зупинив біля погріба і, дивлячись кудись вдалечінь, тихо сам до себе, з неймовірною тугою в голосі, промовив: «Я знаю — Наді немає...». Цей погляд я не забуду...

Відновлювали хату всі разом. На той час в ній проживали: мій дідусь Павло, бабуся Пелагея, їхній 13-річний син Віктор, донька Катерина Павлівна з чоловіком Семеном Кузьмичем та двома дітьми — Галиною і

Володимиром (Петро народився трошки пізніше) і дев'ятирічна онука Тамара, донька мого дядька Петра Павловича, який не повернувся з війни — пропав без вісті — десь в 43-му році. Тамарина матір Лідія працювала в торгівлі і була засуджена на 4 роки за розтрату — отже, дівчинка виховувалась у дідусяв сім'ї. Моя мама — тоді студентка університету — навчалась у Дніпропетровську. Отака була невеличка сімейка. Коли ставили крокви на горищі, Павло Петрович стояв внизу недалеко від хати, контролюю-

ПРОЕКТУВАВ НОВИЙ ДАХ ПІСЛЯ ПОЖЕЖИ 50-ГО РОКУ ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ СМАГА — ЧОЛОВІК МАМИНОЇ СЕСТРИ АНАСТАСІЇ ПАВЛІВНИ, ВОНИ ТОДІ ПРИЇХАЛИ ПРОВІДАТИ СВОЇХ БАТЬКІВ І ДОПОМОГТИ ЇМ, ТИМ БІЛЬШЕ — ОБИДВА БУЛИ ДИПЛОМОВАНИМИ БУДІВЕЛЬНИКАМИ.

чи, щоби вони потрапляли в створ одна одної, та віддавав накази, а тринадцятирічний Віктор згори тягнув за мотузку, ставлячи чергову конструкцію. Він, поволі задкуючи, відступав, дивлячись на Павла Петровича та намагаючись не прогавити команду, — аж раптом зник з батьківського поля зору і за декілька секунд весь в пилюці з'явився внизу у дверному прорізі хати. Хлопчина, відступаючи назад, не помітив відчиненого отвору ляди, — та й упав вниз. На щастя, все обійшлося добре.

Спускаємось із горища і через сніг ходимо до зимової кухні. Ліворуч від входу

уздовж стіни — плита, з лежанкою та мисником над нею, навпроти дверей — торцева стіна хати з двома вікнами. В проміжку між вікнами раніше стояв стіл, і над ним висіли ікони. В моєму дитинстві тут завжди смачно пахло борщем, хлібом, було дуже затишно і тепло. Особливо нам, дітлахам, подобалось

В МОЄМУ ДИТИНСТВІ ТУТ ЗАВЖДИ СМАЧНО ПАХЛО БОРЩЕМ, ХЛІБОМ, БУЛО ДУЖЕ ЗАТИШНО І ТЕПЛО.

гратися на підлозі взимку, коли за вікном лежали кучугури снігу, а в теплій кімнаті бабуся, як завжди, сидючи біля столу, щось вишивала, латала або готувала обід. Інколи вона вичісувала або пряла вовну, тоді до цієї ідилічної патріархальної атмосфери приєднувалось тихесеньке поскрипування прядки. Біля плити, на низенькому стільчику, сидів дідусь і, час від часу відкриваючи дверцята, підкидав лопаточку-другу вугілля. Він навіть не роздгався, бо постійно виходив на вулицю поратись по господарству. Тільки шапку знімав. Ось так у валянках, куфайці і сидів, підкине дрів — і знову на вулицю: то кролям дати корму, то курам, то щось підремонтувати чи принести відро вугілля. Часто між ними відбувались дуже цікаві та колоритні діалоги, як

І ЦЕ БУЛО ПРИТАМАННО ВСІМ СІМ'ЯМ НА НАШІЙ ВУЛИЦІ — КОРИННІ МЕШКАНЦІ МАЙЖЕ НЕ ЛИХОСЛОВИЛИ, А ОСОБЛИВО ПРИ ДІТЯХ.

оцей: бабуся щось кроїть, намагаючись тканину порізати ножицями і бурчить собі під ніс: «Оці ножиці нічого не ріжуть». Дідусь мовчить. Вона через деякий час знову, вже голосніше: «Діду, кажу, ножиці — тупі». Він подивився на неї, мовчки відчинив дверцята плити, підкидаючи вугілля. Бабуся, вже розпалюючись: «Ти диви, а воно сидить собі, хоч кіл на голові теши, ніби й не чує...». І вже не на жарт розсердившись, відклавши рукоділля і трясучи ножицями продовжує: «Оце взяти ці ножиці та побити йому на голові...». Після цього дід спокійно підводить: «Бабо, ну чого ти кричиш?», іде за брусом і починає гострити ножиці. Взагалі-то, дідусь трошки недочував, йому мій тато навіть змайстрував приставку до телевізора з навушниками і регулятором гучності, і він, як радист, надягав їх і дивився телевізора. Я за весь час ніколи не чув, щоби бабуся і дідусь по-серйозному сварились, так, інколи беззлобно перемовлялись, і тим паче, я ніколи від них не чув нецензурного виразу або слова — боронь Боже! І це було притаманно всім сім'ям на нашій вулиці — корінні мешканці майже не лихословили, а особливо при дітях. Бувало, коли вже неслухняна малеча допече, то старші вживали такі вирази, як ото: «Хай вам грець», «А, щоб вас трясці забрали...», а ще я чув від бабусі свого товариша: «А щоб вас бранці поїли». Коли нас, онуків, влітку звозили докупити в одну дідову хату і ми, пустуючи, «дах піднімали над головою», бабуся, щоб заспокоїти, кричала, звертаючись до когось із нас: «Костя... Петька... Вовка... Тьху, як тебе там... — Юрко!»

Дідусь, коли був чимось засмучений, завжди казав: «От чортова робота». Це вже пізніше мігрували у 50-х роках багато сімей на «востановление шахт Донбасса», в основному з Росії, та привезли свою культуру і манеру спілкування. Я згодом неодноразово чув, як бабуся із такої сім'ї лаяла своїх пустотливих онуків, як ото кажуть — і в хвіст і в гриву — що аж мені страшно ставало. Може, це і не найстрашніший гріх, і не всі були такі сім'ї, але все одно — ще одна, не притаманна нашим пращурам, відмінна риса, хоч і кажуть нам, що ми з росіянами — «єдиний народ».

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Положення про порядок заміщення посад науково-педагогічних працівників у Донецькому національному університеті, Наказу Донецького національного університету «Про оголошення конкурсу на заміщення вакантних посад» від 21.12.2015 № 346/05,

ОГОЛОШУЄТЬСЯ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД ЗАВІДУВАЧІВ КАФЕДР:

- кафедри інформаційних систем управління факультету математики та інформаційних технологій;
- кафедри журналістики філологічного факультету;
- кафедри радіофізики та кібербезпеки фізико-технічного факультету;
- кафедри теорії та історії держави і права та адміністративного права юридичного факультету;

- кафедри цивільного права і процесу юридичного факультету;
- кафедри педагогіки та управління освітою;
- кафедри філософії.

Вимоги до претендентів на посаду:

- повна вища освіта (магістр, спеціаліст) відповідного напряму підготовки;
- наявність наукового ступеня та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри.

Термін для висування кандидатур претендентів — до 11.02.2016 включно.

ХІМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
святкує 50-річчя
15.12.2015

НЕЗВИЧАЙНА
ФОТОВИСТАВКА
в бібліотеці № 11
15.12.2015

ПРОФЕСОР З ПОЛЬЩІ
ЧИТАЄ ЛЕКЦІЇ
НА ІСТОРИЧНОМУ
Анджей Шептицький у ДонНУ
15.12.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ІНТЕРВ'Ю

ВІДКРИТИЙ МІКРОФОН

ДО СВЯТА

Инна Сухарева, IV курс спец. «Журналистика»

НОВОГОДНІЕ ТРАДИЦИИ КАФЕДРЫ ЖУРНАЛИСТИКИ

Уже в начале декабря чувствуется приближение зимних праздников: улицы городов и дома сияют огоньками гирлянд, витрины модных магазинов впечатляют роскошным убранством, а в воздухе витает аромат хвои — тут и там открываются рождественские ярмарки, в ряд выстраивают стройные пушистые ели, мерцают золотые и серебряные шары... Но, как ни странно, канун Нового года обычно застаёт нас врасплох: о новогодних традициях и о том, как принято отмечать зимние праздники, мы решили побеседовать с преподавателями кафедры журналистики.

Новогодние традиции есть у всех народов — их появление связано с обновлением солнца. Восточные славяне свой Новый год часто переносили по круговому солнечному календарю, но все традиции празднования сохранились.

Например, мы не ложимся в новогоднюю ночь спать, но не знаем этому объяснения: а это самая длинная ночь в году, в которую, как верили наши предки, умирает старое солнце, а новое рождается. И поэтому, чтобы помочь новому солнцу, нужно было проводить ритуалы, такие как:

1) зажигать огни, разводить ритуальные костры, чтобы солнце пришло в наше селение, где мы его ждём. А сейчас это — огоньки на ёлке. Солнце совсем ещё маленькое и не умеет ходить, и мы должны показать ему, как ходить — водим хороводы, коловороты солнечные;

2) чтобы солнышко набралось сил, чтобы помочь ему, мы готовим ритуальные угощения — накрываем стол;

3) всю ночь мы ему помогали, не спали, ждали его рождения, пели ритуальные песни, зажигали огоньки и, наконец, его увидели — оно родилось. То есть, оно к нам пришло, приняло наши дары. Тогда мы садимся за стол — появляется возможность его поздравить.

Поэтому мы не ложимся спать! Кто же может спать спокойно, не зная, родится ли новое солнце, будет ли жизнь в этом году!

Аналогичные обычаи были и у других народов — все традиции перемешались во многом, и одни народы переняли их у других. Восточная традиция тех же огней, только в небе — фейерверки. Пуншевые, шипучие напитки, обозначающие то же бурление новой жизни, пришли к нам с севера.

Ёлка (как известно, её привёз к нам Пётр I) — голландский обычай. Ель, как вечная жизнь, дерево, которое не умирает, показывает, что эта самая длинная ночь обязательно закончится. Со временем к нам пришла традиция Санта Клауса и Святого Николая, превратив их в Деда Мороза.

Имея языческие корни, эти обычаи накладывались на христианский календарь и сакральные (священные) дни. Рождество, День Святого Николая, Коляда — все они имеют корни Самой Длинной Ночи.

Если говорить о Новом годе как о празднике, наши древние предки проводили ритуал утверждения нового солнца, когда перезимовали. Приходилось празднование на март — день весеннего равноденствия — сейчас мы это называем Масленицей или Колодкой. С этим и связан, например, обычай посеять — в середине зимы он выглядит странно, а весной был вполне уместен. Затем вслед за перенесением Нового года на 1 сентября этот обычай переместился и туда, а после сохранился и в перенесении на январь. Наш народ отличается именно традиционной памятью, умением хранить и беречь обычаи, из которых формируются ценности народа и каждого человека. Искренне желаю вашим читателям именно этого умения — беречь, хранить и ценить, тогда никакие испытания нам не страшны!

Елена Валерьевна Тараненко

На жаль, чи на щастя, подільські народні традиції поступово витісняються міськими. Наприклад, на міських ярмарках торгують не лише продуктами народних промислів. Минулого року на центральній вулиці біля міської ради відбувся ярмарок з елементами колишніх народних «гулянь», і там виступали народні танцювальні колективи. Окремі народні колективи самостійно відновлюють подільські народні традиції. На різдвяні свята вони ходять від дому до дому, вітають співами всіх людей. Як і в давні часи, ходять колядувати з опудалом кози. Так, у селищі Буша Ямпільського району люди зберігають ці традиції, дотримуються їх.

Виталій Васильович Борецький

Будучи ещё студенткой, а потом уже и аспирантом на кафедре, обязательно дарила подарки ручной работы. Такая традиция зародилась ещё в Донецке. Расписывала колокольчики, шила николаевские сапожки. План на этот Новый год — дошить большой Рождественский сапог, который вышиваю крестиком.

Анна Владимировна Глушко

Вот такие игрушки своими руками делает Анна Владимировна

В нашей семье уже девять лет мы уделяем большое внимание Рождественским праздникам. Это началось из-за нашей влюблённости в Карпаты. Но празднования Рождества в восточных и западных регионах нашей страны сильно отличаются, поэтому из Карпат от наших друзей мы привезли традицию «12 псалмов страв».

Мы собирали гостей, надевали вышиванки, — самый главный элемент праздника. «12 постных блюд» готовили обязательно, накрывали стол вышитой скатертью, клали под стол сено, в которое прятали орешки, яблоки, и дети искали их там. Вот таким образом мы соблюдали украинские рождественские традиции. Я думаю, что в Виннице мы эту традицию продолжим. В прошлом году настроения особо праздновать Новый год не было, и мы его встретили очень скромно. В этом году круг друзей и единомышленников стал шире. Надеюсь, что мы отпразднуем Рождество как полагаются. Уже получили предложение от наших друзей выходить колядовать и щедровать. Мы привнесли сюда свои традиции и, надеюсь, в Виннице будет зарождение новых.

Инна Александровна Ермакова

ОХОРОНА ПРАЦІ

ПРОФІЛАКТИКА ПЕРЕОХОЛОДЖЕННЯ І ОБМОРОЖЕНЬ

М.Г. Домненко, начальник штабу цивільного захисту

Є декілька простих правил, які дозволять вам уникнути переохолодження і обморожень на лютomu морозі:

✓ не пийте спиртного — алкогольне сп'яніння (втім, як і будь-яке інше) насправді викликає велику втрату тепла, в той же час викликаючи ілюзію тепла. Додатковим чинником є неможливість сконцентрувати увагу на ознаках обмороження;

✓ не паліть на морозі — паління зменшує периферійну циркуляцію крові, і таким чином робить кінцівки більше вразливими;

✓ носіть вільний одяг — це сприяє нормальній циркуляції крові. Одягайтеся як «капуста» — при цьому між шарами одягу завжди є прошарки повітря, що відмінно утримують тепло. Верхній одяг обов'язково має бути захищеним від вологості;

✓ тісне взуття, відсутність устілки, вологі брудні шкарпетки часто свистують основною передумовою для появи потертостей і обмороження. Особливу увагу слід приділити взуттю тим, у кого часто пітніють ноги. У чоботи треба покласти теплі устілки, а замість бавовняних шкарпеток вдягти вовняні — вони вбирають вологу, залишаючи ноги сухими;

✓ не виходьте на мороз без рукавичок, шапки і шарфа. Кращий варіант — рукавички з вологовідштовхувальної тканини, що не продувається, з хутром усередині.

Рукавички ж з натуральних матеріалів хоч і зручні, але від морозу не рятують. Щоби і підборіддя можна захистити шарфом. У вітряну холодну погоду перед виходом на вулицю відкриті ділянки тіла змастіть спеціальним кремом;

✓ не носіть на морозі металевих (у тому числі золотих, срібних) прикрас, каблучок (кілець), сережок тощо. По-перше, метал охолоджується набагато швидше за тіло до низьких температур, внаслідок чого можливе «прилипання» до шкіри з болючими відчуттями і холодними травмами. По-друге, кільця на пальцях ускладнюють нормальну циркуляцію крові. Взагалі на морозі намагайтеся уникати контакту відкритої шкіри з металом;

✓ користуйтеся допомогою друга — стежте за обличчям друга, особливо за носом і щоками, за вухами, за будь-якими помітними змінами в кольорі, а він або вона стежитимуть за вашими;

✓ не дозволяйте обмороженому місцю знову замерзнути — це викличе куди значніші ушкодження шкіри;

✓ не знімайте на морозі з обморожених кінцівок взуття — вони розпухнуть і ви не зможете знову його взути. Необхідно

якнайшорше дістатися до теплого приміщення. Якщо змерзли руки — спробуйте відігріти їх під пахвами;

✓ повернувшись додому після тривалої прогулянки по морозу, обов'язково переконайтеся у відсутності обморожень кінцівок, спини, вух, носа. Пущене на самотпів обмороження може призвести до гангрені і подальшої втрати кінцівки;

✓ як тільки на прогулянці ви відчули переохолодження або замерзання кінцівок, необхідно якнайшорше зайти у будь-яке тепле місце — магазин, кафе, під'їзд — для зігрівання і огляду потенційно вразливих для обмороження місць;

✓ якщо у вас вийшла з ладу машина далеко від населеного пункту або в незнайомій для вас місцевості, краще залишатися в машині, викликати допомогу по телефону або чекати, поки по дорозі проїде інший автомобіль;

✓ ховайтеся від вітру — вірогідність обмороження на вітрі значно вища;

✓ не зволожуйте шкіру — вода проводить тепло значно краще за повітря. Не виходьте на мороз з вологим волоссям після душу. Вологий одяг і взуття (наприклад, людина впала у воду) необхідно зняти, витер-

ти воду, при нагоді переодягнути в сухий одяг і якнайшвидше доправити людину в тепло. У лісі необхідно розпалити вогнище, роздягтися і висушити одяг, впродовж цього часу енергійно роблячи фізичні вправи і грюючись біля вогню;

✓ буває корисно на тривалій прогулянці на морозі захопити з собою пару змінних шкарпеток, рукавичок і термос із гарячим чаєм. Перед виходом на мороз потрібно поїсти — вам може знадобитися енергія;

✓ слід враховувати, що у дітей теплорегуляція організму ще не повністю налагоджена, а у літніх людей і при деяких хворобах ця функція буває порушена. Ці категорії більше схильні до переохолодження і обморожень, і це слід враховувати при плануванні прогулянки. Відпускаючи дитину гуляти в мороз на вулиці, пам'ятайте, що їй бажано кожні 15–20 хвилин повертатися в тепло і зігріватися.

Нарешті, пам'ятайте, що найкращий спосіб вийти з неприємного становища — це в нього не потрапляти. Якщо ви не любите екстремальні відчуття, в лютий мороз намагайтеся не виходити з дому без особливої необхідності.

25 грудня 2015 року № 7 (1525)

Університетські вісті
Газета Донецького національного університету. Заснована у 1966 р.

Засновник
Донецький національний університет
Головний редактор
Анастасія Рибальченко
Верстальник-дизайнер **Надія Попова**
<http://news.donnu.edu.ua>

Свідectво про реєстрацію
ВЦ № 927-285 ПР
від 10 травня 2015 року
Виходить українською
та російською мовами.
Безкоштовно. Наклад 500 прим.

Адреса редакції: 21021,
вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця
Тел. (066) 069-05-87
pr.div@donnu.edu.ua

Передрук матеріалів видання
можливий лише з дозволу редакції
газети. Посилання на першоджерело
(газету «Університетські вісті») обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє думку авторів
публікацій, а також залишає за собою
право редагувати та скорочувати тексти.